

i Stand til at affholde en saadan Prøve, hvis den skal omfatte teologisk Arbejde og Kundskabsmasse. Jeg tror, vi som i den engelske Kirke da maa sørge for, at Biskopperne har en uddannet Stab af Medhjælpere, der kan tage sig af denne Undersøgelse af de nye Kandidaters Kundskaber.

Det i Punkt 4 foreslaaede Aaremaal ønsker jeg sat op. 5 Aars Tjeneste forekommer mig ogsaa her at være for lidt. Ogsaa her vilde det være rimeligt at kræve, at der skulde være udtalt et Ønske fra Menighedens Repræsentation om at faa saadanne Præster. Dette gælder dog særlig med Hensyn til Punkt 6. Jeg mener dog, at hvis vi skal gaa til den Fornylse — hvad jeg i og for sig ikke har noget principielt imod, idet ogsaa jeg mener, at Kirken kan være vel tjent med at faa nogle erfarne, kirkeligt interesserede Lægfolk ind som Præster, og jeg er ganske enig i, at der blandt dem sikkert vil være adskillige, som vil være langt bedre egnede til at være Præster end adskillige af de Teologer, vi har —, maa vi gaa frem med stor Forsigtighed, og jeg vil derfor bestemt fastholde det Krav, som er kommet frem fra alle Biskoppers Side, at der i saadanne Tilfælde skal ske enstemmig Indstilling fra vedkommende Menighedsraad. Det forekommer mig ligeledes, at der her kun maa være Tale om virkelig modne Mænd; der er derfor ingen Mening i her at sætte Alderen til 30 Aar; det maa være Mænd, der er prøvede gennem mange Aars Erfaring, og som har en længere Aarrækkes kirkeligt Arbejde bag sig, hvorigennem de har vundet en saadan Indsigt og Modenhed, at Menigheden virkelig kan have Tillid til dem. 40 Aars Alderen her er sikkert det, man her maa holde paa, og der bør desuden selvfølgelig kræves en vis Kundskabsmasse. Hvori denne skal bestaa, maa vi nærmere forhandle om. Det forekommer mig, at man her først og fremmest maa have Klarhed med Hensyn til, at der stilles ensartede Krav fra Biskoppernes Side. Jeg vil i denne Forbindelse paa ny gøre opmærksom paa, at Biskop Poulsen udtrykkelig i sin Skrivelse henviser til et Bispemøde, der blev afholdt i Januar Maaned i Fjor, og hvor alle Biskopperne stillede Krav om, at vedkommende skulde have Kendskab til Bibelen i Originalsproget. Det er tvivlsomt, om jeg vil fastholde netop dette Krav; men vi maa absolut kræve, at vedkommende har gode Bibelkundskaber og har et sikkert Kendskab til den evangelisk-lutherske Kirkes Lære og Kirkeliv. I øvrigt vil jeg saa mene, at man

kunde give den Slags Mænd Adgang ikke blot til saadanne Menigheder, hvor der foreligger en enstemmig Indstilling fra selve Menighedens Side, men ogsaa til de Menigheder, hvor der ved Opslag ikke har meldt sig teologiske Kandidater som Ansøgere. Det vilde da være rimeligt, at man i saadanne Tilfælde kunde tage den Slags Mænd i Betragtning, som var anbefalede af Biskopperne efter en saadan Prøvelse.

For øvrigt forekommer det mig, at der var Grund til at overveje, om ikke ogsaa de andre Personers Alder kunde sættes op noget højere end til 30 Aar. I alt Fald vil jeg holde bestemt fast ved dette Krav, hvor det drejer sig om Kategorien 6, hvor jeg mener, at Alderen bør sættes til 40 Aar. Der burde saa tilføjes, at ikke-teologiske Mænd, der er blevet Valgmenighedspræster — altsaa Præster for danske Menigheder, i hvilke der ikke er lovformelige Menighedsraad, som kan udtale Menighedens enstemmige Ønske om at faa den bestemte Mand til Præst — kan ikke overgaa til en almindelig Sognemenighed, uden at denne Sognemenighed har udtalt sit enstemmige Ønske om, at man ønsker ham til Præst.

Endelig skal jeg med Hensyn til § 2 sige, at selvfølgelig er det rigtigt, at denne Lov bliver midlertidig, idet Mangelen forhaabentlig kun er midlertidig, men det forekommer mig endvidere, at det er ganske nødvendigt at betone den midlertidige Karakter meget skarpt, da der i Virkeligheden her er Tale om en Præste- eller Teologmangel, der forhaabentlig i Løbet af et Par Aar ganske vil falde bort paa Grund af det store Antal teologiske Studenter, der for Tiden er. Hvis vi vil gaa med til en saadan Nyordning, der indfører et helt nyt Princip med Hensyn til, hvem der kan blive Præster i vor Kirke, kan vi ikke gaa med til at forny denne Lov uden at kræve, at denne Sag først bliver forelagt Menigheden, inden vi paany lovgiver om den. Det er ogsaa ganske i Overensstemmelse med, hvad man har ønsket fra Sønderjyllands Side, idet man nemlig ikke ønsker endelig Lovgivning for Menigheden, før Sagen har været forelagt en kirkelig Kommission; og jeg kan ikke tænke mig, at man skulde gaa til en permanent Fornylse af den Lov, som mulig vil komme ud af dette Lovforslag, før man har hørt, hvorledes den danske Menighed har stillet sig til det.

Jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne principielt tilsige dette Lovforslag min Støtte, men jeg mener, at det trænger meget til Gennemdrøftelse og Forandring paa visse Punkter. Navnlig paa eet Hovedpunkt vil